

И ЕСКОРЕННИЙ ВЕДЕТ

“Дай Господи, щоб таких людей було більше...”

Ці щирі слова належать настоятельці Свято-Іоаннівського жіночого монастиря у Санкт-Петербурзі ігумені Серафимі. У книзі “Історія однієї долі”, яка розповідає про життєвий шлях Бориса Миколайовича Кузика, матінка Серафима разом з іншими духовними особами ділиться своїми роздумами про великі справи добра й милосердя, які належать головному герою цієї розповіді.

“Ми не шукаємо людей, - зізнається ігумення. - Вони самі шукають дорогу до храму. Ми й Бориса Миколайовича не шукали. Його серце відкрилося, відгукнулося на наші прохання...”

Нам залишається лише приєднатися до цих невибагливих слів. Ми теж не шукали Бориса Миколайовича. Напевно, Сам Господь привів його до скромної, непомітної у глухому лісі Мотронинської обителі, щоб він і тут навічно залишив тут своє ім'я добрими справами у вдячній пам'яті простих віруючих людей, а нам, авторам і упорядникам цієї книги – допоміг видати її для вас, дорогі наші читачі.

Борис Миколайович – наш земляк. Він народився 1958 року у смт. Олександрівці Кіровоградської області, що знаходиться у безпосередній близькості від Холодного Яру. Він є доктором економічних наук, заслуженим діячем науки Росії, академіком Російської Академії військових наук, генерал-майором. На протязі кількох років (1994-1998) працював помічником Президента Російської Федерації з питань військово-технічного співробітництва. Сьогодні він очолює холдингову промислову компанію НПК, яка працює в реальному секторі високих оборонних технологій. Борис Миколайович широко відомий у ділових, політичних і військових колах США, Китаю, Індії, Франції, Німеччини, Італії, Єгипту і багатьох інших країн світу. За підтримкою й безпосередньою участю Бориса Миколайовича видано кілька фундаментальних книг, які розповідають про минуле й сьогодні його рідного краю. Нинішня книга про історію Свято-Троїцького Мотронинського монастиря продовжує перелік добрих справ нашого видатного земляка-українця.

Справді: ті, хто робить добро, завжди сповнені світлої радості, і все у них виходить на благо. Дай Господи, щоб таких людей у нашому світі було більше.

*Олександр Слепцовський,
журналіст*

Чим можемо ми відповісти людям, які нам роблять добро? Чим можемо віддячити їм за їхню милість, доброту й щедрість? Відповідь на це запитання дуже проста: нам, православним християнам, за них потрібно молитися. Потрібно молитися за таких людей, як Борис Миколайович Кузик, через якого Господь не позбавляє нас Своєї небесної допомоги, Свого заступництва й ласки. Нам треба молити Бога, щоб на нашій багатостраждальній землі таких людей було якомога більше, бо для них поняття добра, милосердя – не абстрактне гасло, а жива, конкретна, повсякденна дія. Рука ж кожного, хто робить ці добрі справи, ніколи не збідніє...”

*Архієпископ Черкаський
і Канієський
СОФРОНІЙ*